

ORGANIZACJA I ARCHITEKTURA KOMPUTERÓW

LABORATORIUM WT TP 07:30

Sprawozdanie - laboratorium III

Autor: Mateusz Śliwka 241375 Prowadzący: Mgr inż. Tomasz Serafin

Wrocław 10.04.2020

Spis treści

1	Wstęp	2
2	Przebieg prac	2
3	Napotkane problemy	2
4	Opis implementacji	3
	4.1 Operacje arytmetyczne	4
	4.2 Wyjątki	6
5	Opis uruchomienia programu	7

1 Wstęp

Powierzone zadanie polegało na przygotowaniu programu-kalkulatora realizującego działania zmiennoprzecinkowym pojedynczej/podwójnej precyzji. Kalkulator ten miał realizować dodawanie, odejmowanie, mnożenie oraz dzielenie. Program miał również uwzględniać różne sposoby zaokrąglania wyników. Oprócz kalkulatora należało zasymulować wystąpienie wyjątków.

2 Przebieg prac

Zadanie to było pierwszym zlecającym realizację programu pracującego na liczbach typu floating-point. Na początku należało więc zapoznać się z logiką działa jednostki X87 FPU w języku asembler. Po nabyciu wiedzy teoretycznej kolejnym etapem było stworzenie kalkulatora oraz przetestowania jego działania przy pomocy debuggera. Na początku w programie zaimplementowana została jedna precyzja oraz jedna metoda zaokrąglania. Po poznaniu budowy słowa sterującego program został rozbudowany o kolejne precyzje i zaokrąglenia. Na końcu, w ostatnim etapie, do programu została dopisana symulacja wyjątków, której efekty również można zaobserwować w debuggerze gdb.

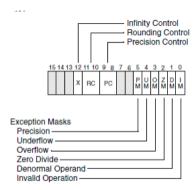
3 Napotkane problemy

Największym problemem było zrozumienie materiału teoretycznego. Rozszyfrowanie budowy słowa kontrolnego, budowa rejestrów dla liczb zmiennoprzecinkowych okazały się kluczowe i choć wymagały poświęcenia największej ilości czasu to potem ich dobra znajomość zdecydowanie uprościła rozbudowę programu o kolejne funkcje.

4 Opis implementacji

Wszystkie operacje kalkulatora oraz symulacja wyjątków zostały zaimplementowane w jednym programie. Na początku, przed skonstruowanie słowa kontrolnego możemy wybrać tryb zaokrąglania i precyzje.

Kluczowe w zrozumieniu jego konstruowania jest poznanie jego budowy, co świetnie opisuje poniższy schemat.



Rysunek 1: Budowa słowa sterującego ¹

```
#zaokraglenie
najblizsze: .short 0x000 #zaokragalnie do najblizszej, binarnie to 0000000 0000000
wdol: .short 0x400 #zaokraglanie do minus niesko, binarnie to 0000100 00000000
wgory: .short 0x800 #zaokraglanie do plus niesko binarnie to 0000100 00000000
obciecie: .short 0xc00 #zaokraglanie przez obciecie, binarnie to 00001100 00000000

#precyzja
pojedyncze: .short 0x000 #binarnie to 0000000 00000000
podwojna: .short 0x200 #binarnie to 00000010 00000000
#baza
slowo_sterujace: .short 0x103F #binarnie to 00010000 00111111
```

Rysunek 2: Stałe wykorzystywane do konstrukcji słowa sterujacego

Po wyborze konkretnych stałych, dodaniu ich do siebie i wpisaniu do zmiennej slowo_sterujace zostaje ono załadowane przy pomocy komendy fldcw.

```
mov najblizsze, %eax #do eax wpisujemy tryb zaokraglania, w tym przypadku w dol
mov podwojna, %ebx #do ebx wpisujemy rodzaj precyzji na jakim operujmy
mov slowo_sterujace, %ecx #wpisanie slowa sterujacego do ecx
add %eax, %ebx #dodanie do siebei rejestrow eax i ebx (zaokraglenie i precyzja), wynik w ebx
add %ebx, %ecx #dodanie do siebie rejestrow ebx i ecx (wyniku tego wyzej i slowa sterujacego), wynik w ecx
mov %ecx, slowo_sterujace #zapisanie ecx (nowego slowa sterujacego) jako slowo sterujace
fldcw slowo_sterujace #zaladowanie slowa sterujacego FPU
```

Rysunek 3: Załadowanie słowa sterujacego

Ważnym elementem jest również wybór trybu działania programu wraz ze wskazaniem typu precyzji na jakim chcemy działać poprzez odkomentowanie wybranych linijek.

```
#WYBOR LICZB NA JAKICH DZIALAMY LUB TYLKO SYMULACJI WYJATKOW

jmp zaladuj_float #PROGRAM REALIZUJE DZIALANIA DLA POJEDYNCZEJ PRECYZJI

#jmp zaladuj_double #PROGRAM REALIZUJE DZIALANIA DLA PODWOJNEJ PRECYZJI

#jmp wyjatki #PROGRAM REALIZUJE SYMULACJE WYJATKOW

#WYBOR DZIALANIA DO ZREALZIOWANIA

dzialanie:

jmp dzielenie #w tym przypadku realizujemy dzielenie
```

Rysunek 4: Wybór trybu pracy programu

W tym momencie program jest gotowy do wykonywania operacji na wcześniej zadeklarowanych liczbach. Kolejnym etapem w realizacji programu było więc zaimplementowanie kolejnych działań

4.1 Operacje arytmetyczne

Każda z implementacji operacji arytmetycznych opiera się na wywołaniu odpowiedniej funkcji, którę tę operację realizuje. Każde z działań ma swoją funkcję.

- Dodawanie faddp
- Odejmowanie fsubp
- Dzielenie fdivp
- Mnożenie fmulp

¹Źrodło - Laboratorium architektury komputerów - materiały, Politechnika Wrocławska(str. 144)

```
dodawanie: #liczba1+liczba2
faddp #dodanie do siebei dwoch liczb tzn liczba2 z liczba 1 w st0, wynik do st0
jmp exit
```

Rysunek 5: Obsługa dodawania

Poniższe zrzuty ekranu pokazują wyniki wykonanych różnych operacji arytmetycznych na innych precyzjach oraz trybach zaokrąglania dla liczb: liczba1=5.513341 oraz liczba2=-1.21221

Rysunek 6: Pojedyncza precyzja, zaokraglenie w gore, mnozenie

Rysunek 7: Podwojna precyzja, zaokraglenie w gore, mnozenie

Rysunek 8: Podwojna precyzja, zaokraglenie do najbliższej, odejmowanie

Rysunek 9: Pojedyncza precyzja, zaokraglenie przez obcięcie, dodawanie

Przy wybranych liczba, po zmianie precyzji efekt widoczny jest przez wywołanie komendy **info float** w debuggerze gdb. Przy pomocy tej komendy możemy zobaczyć zmiane precyzji liczby oraz efekt działania zaokragalnia.

4.2 Wyjątki

Wyjątki zostały zaimplementowane w podobny sposób jak działania. Wszystkie wyjątki wywołane zostały przy pomocy operacji *fdiv*. Wybrany został specjalny, wywołujacy wyjątek zestaw liczb. Są to:

- Dla NaN wykonujemy operacje 0/0
- Dla +0 wykonujemy operacje 0/liczba1 (dodatnia)
- Dla -0 wykonujemy operacje 0/liczba2 (ujemna)
- Dla -inf wykonujemy operacje liczba2(ujemna)/0
- Dla +inf wykonujemy operacje liczba1(dodatnia)/0

Po wykonaniu tych operacji pokolei debugger zwrocil nam informacje o takim stanie rejestrow, co potwierdza prawidlowe zaimplementowanie algorytmow.

```
(gdb) info float
  R7: Special 0xffffc00000000000000 Real Indefinite (QNaN)
  R6: Zero
             0×80000000000000000000
                                    - 0
 R5: Zero
 R4: Special 0xffff80000000000000000
             0x7fff8000000000000000
 >R3: Special
  R2: Empty
             0x00000000000000000000
             0x000000000000000000000
  R1: Empty
  R0: Empty
             0x000000000000000000000
Status Word:
                    0x1805
                             ΙE
                                   ZE
                      TOP: 3
Control Word:
                             IM DM ZM OM UM PM
                    0x1a7f
                      PC: Double Precision (53-bits)
                      RC: Round up
Tag Word:
                    0x96bf
Instruction Pointer: 0x00:0x080480ff
Operand Pointer:
                    0x00:0x00000000
                    0x0000
Opcode:
```

Rysunek 10: Stan rejestrów po wywołaniu wyjątków

5 Opis uruchomienia programu

Program uruchamiany jest przy pomocy makefile, który asembluje i linkuje program. Przy asemblacji użyte zostały takie opcje jak -32 (informacje o kodzie dla systemu 32bit) oraz -g (generowanie flag dla debuggera). Do komendy linkowania dołożona została informacja o wybranym trybie emulacji elf_i386.

```
fpu: fpu.o

ld -m elf_i386 -o fpu fpu.o

fpu.o: fpu.s

as -g --32 -o fpu.o fpu.s
```

Rysunek 11: Zawartość pliku makefile